

[Finansministeren.]

heden frem. I 1968, da vi forhøjede moms til 12½ pct., blev det sagt her fra denne talarstol, at det ikke ville kunne føre til en forbedring i beskæftigelsen, men tværtimod til nedgang. Vi ved, det ikke gik således. I 1969, under sidste forårs forhandlinger om ekstraordinære økonomiske foranstaltninger, blev det sagt, at disse ville medføre arbejdsløshed. Vi ved, at det ikke blev til nogen arbejdsløshed. Og nu i 1970 skal vi igen have arbejdsløshed, hvis finanslovsforslaget her vedtages, siger hr. Lysholt Hansen. Men det tror jeg ikke på, og baggrunden for det igangsætningsstop, der er indført, er risikoen for, at der her i foråret kan opstå et efterspørgselspres, som er alt for stærkt til de ressourcer, vi er i besiddelse af. Efter regeringens opfattelse vil vi med denne udskydelse af igangsættelsen af nye statslige investeringer bidrage til en hurtigere vækst i industrieksporten, idet der uden dette indgreb herskede risiko for, at en alt for stærk indre efterspørgsel ville lægge sig hindrende i vejen for eksporten. Vi befinder os nu i en situation, hvor tilgangen til arbejdsmarkedet i de kommende år er meget begrænset, således som det fremgår af årsoversigtens vurderinger. Vi ser derfor ingen grund til at regne med, at dette midlertidige indgreb vil medføre en forøgelse af ledigheden i sommerhalvåret, og det er jo kun i denne periode, det skal have gyldighed.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger til hr. Poul Dam, som også beskæftigede sig meget med det statslige bygge- og anlægsstop, som jeg har redegjort for nu.

Hr. Poul Dam fandt dér anledning til at sige, at tiden nu var løbet fra en del af de bevillinger, der står i finanslovsforslaget, og det er da også rigtigt, at en del af disse bevillinger på grund af et sådant stop vil vise sig ikke at blive udnyttet fuldt ud i det kommende finansår. Men heri er der slet ikke noget nyt. Bevillingernes karakter er, som også ordet „bevilling“ siger, den, at de giver administrationen og dermed ministerierne og styrelserne adgang til at bruge så og så mange penge til et formål. Men bevillingen pålægger ingen ministerier og ingen styrelser, at beløbet skal bruges. Nu ser vi hvert år på statsregnskabet, at bevillinger ikke er udnyttet, og det gælder især anlægs-

og byggebevillinger. Bevillingen er en bemyndigelse til at anvende et beløb, og beløbet størrelse sætter grænsen for bemyndigelsen.

Hr. Poul Dam var meget optaget af spørgsmålet, om vi skal have yderligere stramminger i den økonomiske politik. Jeg vil gerne til ham sige, hvad han sikkert ved i forvejen, at den økonomiske politik ikke er standset i og med vedtagelsen af finanslovsforslaget og ikke kan standse dermed. En økonomisk politik er en fortløbende proces, som stadig må både korrigeres og registrere den økonomiske udvikling såvel i vort eget land som i vor omverden. Det er en fuldstændig gammeldags betragtning, at i og med finanslovsforslagets vedtagelse skal regeringen holde op med at føre økonomisk politik. Det ville dog være helt latterligt, om den 1. april skulle være skæringsdagen for regeringens mulighed for at føre en økonomisk politik. Det er en regerings pligt hele tiden at foretage de ændringer i den økonomiske politik, som nødvendiggøres af udviklingen, en udvikling, som regeringen ikke selv bestemmer.

Hr. Poul Dam spurgte, hvad man gjorde for erhvervslivet. Det gjorde han just efter, at han havde påstået, at regeringen havde vist stor uretfærdighed ved at favorisere B-skatteyderne på A-skatteydernes bekostning. Nu er denne kritik måske udtryk for, at erhvervslivet ikke har det så dårligt endda. Men hvis man i øvrigt ville gå ind på betragtningerne om erhvervslivets indtjening, er det jo fremført også af oppositionsordførere, hvor stor en indtjening erhvervslivet har haft i 1969, hvor høj en produktion man har opnået, og hvor stor en omsætning man nåede frem til, og der er vel ingen tvivl om, at det også er i erhvervslivets interesse, og at en politik, der har fremmet produktionen og beskæftigelsen, måske er det bedste, man kan gøre for erhvervslivet.

Hr. Poul Dam stillede til sidst et dagsordensforslag. Jeg går ud fra, at det var udtryk for hans almindelig kendte form for humor, at det var en behagelig spøg fra hr. Poul Dams side. Anderledes kan jeg ikke forstå det, at han ligefrem ville pålægge den siddende regering at gennemføre en provisorisk finanslov. Det kan dog vel ikke være meningen, at vi skal i gang med en midlerti-